

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 24Sp/71/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6015201218
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Mikulajová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6015201218.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní pred samosudkyňou JUDr. Drahomírou Mikulajovou v právnej veci navrhovateľky: B. L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. A. XXXX/X, XXX XX Q., prechodne bytom A. T. XX, XXX XX Q., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Banská Bystrica, Skuteckého 30, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu sp. zn.: 4N 9099/2015-KaBB, R.z.: 54897/2015 zo dňa 04.09.2015, takto

rozhodol:

I. Krajský súd rozhodnutie odporcu sp. zn.: 4N 9099/2015-KaBB, R.z.: 54897/2015 zo dňa 4. septembra 2015 **p o t v r d z u j e .**

II. Navrhovateľke náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

III. Navrhovateľka je povinná zaplatiť súdny poplatok 35,- Eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím odporca ako príslušný správny orgán nepriznal navrhovateľke podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v znení neskorších predpisov nárok na poskytnutie právnej pomoci, o ktorú požiadala žiadosťou doručenou centru dňa 15.07.2015 vo veci „návrh na vydanie platobného rozkazu Okresný súd Zvolen č. k. 11C/174/2015.“

Odporca odôvodnil rozhodnutie poukazom na ustanovenie § 6 ods. 1, § 6 ods. 2, § 6a ods. 1, § 4 písm. i), § 4 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z., § 2 zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime, ako aj na § 6b ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z. s tým, že navrhovateľka nespĺňa podmienku materiálnej núdze a v predmetnej veci nevzhliadol ani dôvody hodné osobitného zreteľa pre postup podľa § 6b ods. 2 citovaného zákona. V posudzovanom období od januára 2015 do júla 2015 mala navrhovateľka priemerný čistý započítateľný mesačný príjem 864,01 Eur. Príjem navrhovateľky predstavoval mzdu od zamestnávateľa Mesto Zvolen a výživné na maloletého syna 116,- Eur. Konštatoval, že navrhovateľka presahovala v posudzovanom období svojím príjmom 1,6-násobok životného minima pre jednu dospelú osobu s jedným nezaopatreným dieťaťom (t. j. sumu 461,62 Eur) platnú od 01.07.2015. Žiadateľka preto nespĺňa podmienku materiálnej núdze, ktorá je nevyhnutným predpokladom priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci. Odporca sa zaoberal aj možnosťou aplikácie ustanovenia § 6b ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z., v zmysle ktorého centrum môže výnimočne poskytnúť právnu pomoc s finančnou účasťou oprávnenej osoby aj v prípade, ak príjmy prevyšujú zákonom určenú hranicu materiálnej núdze, avšak ak je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci. Žiadateľka je odporkyňou v konaní vedenom na Okresnom súde vo Zvolene pod sp. zn. 11C/174/2015 v právnej veci navrhovateľa Cetelem Slovensko, a. s., o zaplatenie istiny 1 705,13 Eur s príslušenstvom podľa Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere. Odporca uzavrel, že navrhovateľke nepriznal právnu pomoc, pretože nespĺňa podmienky na jej poskytnutie v zmysle aplikovaných ustanovení zákona. Záonné podmienky musia byť splnené kumulatívne, pričom v danom prípade navrhovateľka nespĺňa podmienku materiálnej núdze.

Proti rozhodnutiu odporcu podala odvolanie navrhovateľka. Vytýkala odporcovi, že nesprávne pri vyhodnocovaní jej príjmu zarátal aj výživné 116,- Eur mesačne, ktoré platí otec pre maloletého syna. Zároveň uvádzala, že aj sama platí výživné 116,- Eur na druhého plnoletého syna. Namietala, že odporca nezohľadnil jej povinné platby ako odvody do Sociálnej poisťovne, zdravotnej poisťovne, jej povinnosť platiť výživné na plnoletého syna, ako aj skutočnosť, že je nemajetná, že nevlastní žiadne nehnuteľnosti, auto. Tvrdila, že odporca vyhodnotil jej príjem nesprávne a rozhodnutie nezodpovedá reálnym faktom.

Odporca v písomnom stanovisku k odvolaniu zo dňa 30.09.2015 trval na zákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktoré žiadal potvrdiť. Nesúhlasil s odvolacími dôvodmi a považoval ich za neopodstatnené. Zopakoval argumentáciu, ktorou odôvodňoval napadnuté rozhodnutie. Zdôraznil, že podmienky na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti podľa § 6 ods. 1 písm. a) a b) musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci. Podľa § 4 ods. 2 zákona sa do príjmu fyzickej osoby, ktorá žiada o poskytnutie právnej pomoci, započítavajú príjmy obdobne ako pri výpočte príjmu fyzickej osoby na účely určenia súm životného minima. Navrhovateľka má spoločne posudzovanú osobu maloletého syna M. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorý jej bol zverený do výchovy a opatery rozsudkom súdu a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na jeho výživu sumou 116,- Eur mesačne k rukám matky. Navrhovateľka presahovala podľa predložených dokladov v posudzovanom období, každý mesiac (t. j. od januára 2015 do júla 2015) svojím príjmom 1,6-násobok sumy životného minima pre jednu dospelú osobu s jedným nezaopatreným dieťaťom, t. j. sumu 461,62 Eur platnej od 01.07.2015. Túto sumu presahuje o finančnú čiastku 402,39 Eur. Centrum posudzovalo aj možnosť v rámci správnej úvahy poskytnúť právnu pomoc v zmysle § 6b ods. 2 zákona, keďže navrhovateľka nespĺňala len podmienku stavu materiálnej núdze, avšak zohľadniac primeranosť okolnostiam žiadanej právnej pomoci uzavrel, že neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre poskytnutie právnej pomoci s tým, že neposkytnutie právnej pomoci žiadateľke, ktorá je odporkyňou v prebiehajúcim súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen vo veci navrhovateľa Cetelem Slovensko, a. s., ktorá má povahu spotrebiteľského sporu, by nemalo mať vážne následky a nemalo by spôsobiť vážnu ujmu na právach a oprávnených záujmoch fyzickej osoby, nakoľko táto môže právne služby využiť prostredníctvom advokáta zapísaného v zozname Slovenskej advokátskej komory.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 250f ods. 1 v spojení s § 250 l ods. 2 O.s.p.

Krajský súd preskúmal opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie a postup správneho orgánu podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. a dospel k záveru, že opravný prostriedok nebol podaný dôvodne, preto rozhodnutie ako vydané v súlade so zákonom podľa § 250q ods. 3 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci, tento zákon sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach, rodinnoprávných veciach, v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v týchto veciach aj v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len "vnútroštátne spory").

Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona, fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslit' v peniazoch.

Podľa § 6 ods. 2 citovaného zákona, podmienky na poskytnutie právnej pomoci podľa odseku 1 písm. a) a b) musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci bez finančnej účasti.

Podľa § 6a ods. 1 citovaného zákona, ak príjem fyzickej osoby presahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a súčasne nepresahuje 1,6-násobok uvedenej sumy a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, má právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo centrom pri splnení podmienky finančnej účasti vo výške 20% trov

právneho zastúpenia podľa osobitného predpisu; splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. b) a c) tým nie je dotknuté. Ustanovenie § 6 ods. 2 sa použije primerane.

Podľa § 6b ods. 1 citovaného zákona, a k je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci, môže centrum v prípadoch podľa § 6a ods. 1 poskytnúť právnu pomoc aj bez úhrady finančnej účasti.

Podľa § 6b ods. 2 citovaného zákona, ak príjmy prevyšujú zákonom určenú hranicu materiálnej núdze, centrum môže poskytnúť právnu pomoc s finančnou účasťou oprávnenej osoby, ak je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci.

Podľa § 4 ods. 1 písm. i/ citovaného zákona, na účely tohto zákona je materiálnoú núdzou stav, keď fyzická osoba je poberateľom dávky a príspevkov k dávke v hmotnej núdzi, alebo stav, keď príjem fyzickej osoby nepresahuje 1,6-násobok sumy životného minima a táto fyzická osoba si využívanie právnych služieb nemôže zabezpečiť svojím majetkom.

Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona, do príjmu fyzickej osoby, ktorá žiada o poskytnutie právnej pomoci (ďalej len "žadateľ"), sa započítavajú príjmy obdobne ako pri výpočte príjmu fyzickej osoby na účely určenia súm životného minima; to neplatí, ak sú spoločne posudzované fyzické osoby účastníkmi sporu v súdnom konaní s protichodným postavením.

Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona, za príjem podľa tohto zákona sa považujú príjmy fyzických osôb podľa osobitného predpisu po odpočítaní

- a) poistného na verejné zdravotné poistenie,
- b) poistného na nemocenské poistenie, poistného na starobné poistenie, poistného na invalidné poistenie a poistného na poistenie v nezamestnanosti,
- c) preddavku na daň alebo dane z príjmov fyzických osôb a
- d) ďalších výdavkov vynaložených na dosiahnutie, zabezpečenie a na udržanie príjmov fyzických osôb.

Podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona, Za príjem podľa tohto zákona sa považujú aj

- a) príjmy oslobodené od dane z príjmov fyzických osôb podľa osobitného predpisu, okrem prijatých náhrad škôd, náhrad nemajetkovej ujmy, plnenia z poistenia majetku a plnenia z poistenia zodpovednosti za škodu okrem platieb prijatých ako náhrada za stratu zdaniteľného príjmu,
- b) sumy vreckového pri zahraničných pracovných cestách do výšky 40 % nároku na stravné ustanovené osobitným predpisom,
- c) náhrady niektorých výdavkov zamestnancov do výšky ustanovenej osobitným predpisom,
- d) ďalšie príjmy fyzických osôb podľa osobitných predpisov po odpočítaní dane z príjmu fyzickej osoby.

Podľa § 7 ods. 4 citovaného zákona, príjem na účely tohto zákona sa zisťuje za kalendárny mesiac, v ktorom bola podaná žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, pritom sa prihliada na príjem za posledných šesť kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti, a prehodnocuje sa každých 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok na poskytnutie právnej pomoci.

Podľa § 2 zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v znení platnom od 01.07.2013, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm

- a) 198,09 eura mesačne, ak ide o jednu plnoletú 1) fyzickú osobu,
- b) 138,19 eura mesačne, ak ide o ďalšiu spoločne posudzovanú plnoletú fyzickú osobu,
- c) 90,42 eura mesačne, ak ide
 1. o zaopatrené nepľnoleté dieťa,
 2. o nezaopatrené dieťa.

Podľa § 5 ods. 1, 2 a 7 zákona č. 601/2003 Z.z., (1) sumy uvedené v § 2 sa upravujú vždy k 1. júlu bežného kalendárneho roka, ak v odseku 6 nie je ustanovené inak.

(2) Úprava súm životného minima sa vykoná tak, že sumy uvedené v § 2

a) sa vynásobia koeficientom rastu čistých peňažných príjmov na osobu zisteným Štatistickým úradom Slovenskej republiky, ak koeficient rastu čistých peňažných príjmov na osobu za obdobie I. štvrťroka bežného kalendárneho roka v porovnaní s I. štvrťrokom predchádzajúceho kalendárneho roka je nižší

ako koeficient rastu životných nákladov nízkopríjmových domácností za rozhodujúce obdobie zistený Štatistickým úradom Slovenskej republiky, alebo

b) sa vynásobia koeficientom rastu životných nákladov nízkopríjmových domácností zisteným Štatistickým úradom Slovenskej republiky, ak koeficient rastu životných nákladov nízkopríjmových domácností za rozhodujúce obdobie je nižší ako koeficient rastu čistých peňažných príjmov na osobu zistený Štatistickým úradom Slovenskej republiky za obdobie I. štvrťroka bežného kalendárneho roka v porovnaní s I. štvrťrokom predchádzajúceho kalendárneho roka.

(7) Sumy životného minima upravené podľa odseku 2 ustanoví opatrenie, ktoré vydá Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky podľa údajov zistených Štatistickým úradom Slovenskej republiky a vyhlási jeho úplné znenie uverejnením v Zbierke zákonov Slovenskej republiky.

Podľa § 3 zákona č. 601/2003 Z.z., na zistenie príjmu fyzickej osoby na účely určenia súm životného minima sa započítavajú

a) u posudzovanej fyzickej osoby jej príjem a príjem jej manžela,

b) u rodičov s nezaopatreným dieťaťom príjmy týchto rodičov a príjem nezaopatreného dieťaťa žijúceho s nimi v domácnosti,

c) u rodičov, ktorí sú sami nezaopatrené deti, ich príjmy a príjmy, ktoré na ne poberá iná fyzická osoba,

d) u nezaopatreného dieťaťa jeho príjem a príjem jeho rodičov, ak s ním žijú v domácnosti; ak toto dieťa žije v domácnosti len s jedným rodičom, s inou fyzickou osobou alebo samostatne, príjem dieťaťa, príjem rodiča a príjem, ktorý na dieťa poberá iná fyzická osoba,

e) u zaopatreného neploletého dieťaťa jeho príjem.

V danom prípade navrhovateľka považovala napadnuté rozhodnutie za nesprávne, pretože odporca započítal do jej príjmu aj sumu výživného určeného pre maloletého syna, ktoré platí otec maloletému dieťaťu žijúcemu s ňou v spoločnej domácnosti a nezohľadnil, že aj ona rovnakou sumou 116,- Eur mesačne prispieva na výživu druhého plnoletého syna.

Krajský súd sa stotožnil so závermi odôvodnenia rozhodnutia odporcu, ktorý zistil, že započítateľný príjem navrhovateľky presahuje 1,6-násobok sumy životného minima pre jednu posudzovanú plnoletú fyzickú osobu s jedným nezaopatreným dieťaťom (zároveň logicky presahuje aj výšku 1,4-násobku), a preto navrhovateľka nespĺňa jednu zo zákonom stanovených podmienok pre priznanie bezplatnej právnej pomoci podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z., ale ani podmienku priznania právnej pomoci s finančnou spoluúčasťou podľa § 6a ods. 1 citovaného zákona.

Zo spisového materiálu je nesporné, že navrhovateľka mala v rozhodnom období započítateľný príjem:

- január 2015 - 794,72,- Eur (z toho príjem zo zamestnania 678,72 Eur a výživné na maloletého syna 116,- Eur),

- február 2015 - 794,72 Eur (z toho príjem zo zamestnania 678,72 Eur a výživné na maloletého syna 116,- Eur),

- marec 2015 - 794,72 Eur (z toho príjem zo zamestnania 678,72 Eur a výživné na maloletého syna 116,- Eur),

- apríl 2015 - 785,77 Eur (z toho príjem zo zamestnania 669,77 Eur a výživné na maloletého syna 116,- Eur),

- máj 2015 - 1 285,74 Eur (z toho príjem zo zamestnania 1 169,74 Eur a výživné na maloletého syna 116,- Eur),

- jún 2015 - 794,73 Eur (z toho príjem zo zamestnania 678,73 Eur a výživné na maloletého syna 116,- Eur),

- júl 2015 - 797,69 Eur (z toho príjem zo zamestnania 681,69 Eur a výživné na maloletého syna 116,- Eur).

V zmysle ustanovenia § 7 ods. 4 zákona sa príjem zisťuje za kalendárny mesiac, v ktorom bola podaná žiadosť a tiež sa prihliada na príjem za posledných 6 kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti. Zo žiadneho z vyššie citovaných ustanovení Zákona o poskytovaní právnej pomoci a Zákona o životnom minime nevyplýva navrhovateľkou tvrdený nesprávny postup odporcu pri zisťovaní jej príjmu v rozhodnom období. V súlade s ustanovením § 4 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z. a s ustanovením § 2 písm. a), c) a § 3 písm. b) zákona č. 601/2003 Z. z. vyplýva, že odporca postupoval správne, ak započítal do príjmu navrhovateľky na účely určenia súm životného minima aj príjem nezaopatreného dieťaťa žijúceho s ňou v spoločnej domácnosti. V zmysle § 115 Občianskeho zákonníka, domácnosť tvoria fyzické osoby, ktoré spolu trvale žijú a spoločne uhrádzajú náklady na svoje potreby.

Ustanovenia § 6 a § 6a zákona o poskytovaní pomoci osobám v materiálnej núdzi upravujú podmienky, za splnenia ktorých vzniká žiadateľovi právo na poskytnutie právnej pomoci priamo zo zákona, a to buď bez finančnej účasti, alebo s finančnou účasťou žiadateľa. V ustanovení § 6b tohto zákona zákonodarca zakotvil oprávnenie odporcu zväziť poskytnutie bezplatnej právnej pomoci, resp. právnej pomoci s finančnou účasťou žiadateľa aj v prípadoch, ktoré prekračujú stanovené hranice podmienok upravených v § 6 a § 6a tohto zákona. Priznanie právnej pomoci na základe ustanovenia § 6b zákona je viazané na podmienky tam uvedené, pričom aj v situácii, keď tieto podmienky nastanú, vždy zostáva na vóli a posúdení správneho orgánu (odporcu), či právnú pomoc na základe tohto ustanovenia žiadateľovi poskytne.

Odporca postupoval správne, ak po zistení skutočnosti, že žiadateľka nespĺňa podmienku materiálnej núdze, posudzoval možnú aplikáciu ustanovenia § 6b ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z., ktoré ustanovenie umožňuje priznať právnú pomoc aj v takom prípade, ak príjmy prevyšujú zákonom určenú hranicu materiálnej núdze, pričom zákon podmieňuje priznanie právnej pomoci v takomto prípade primeranosťou okolnostiam žiadanej právnej pomoci.

Jednotný postup centier právnej pomoci pri priznávaní právnej pomoci z dôvodov hodných osobitného zreteľa, aplikujúc ustanovenie § 6b ods. 1 a 2 zákona, upravuje Usmernenie č. 1/2012 zo dňa 05.01.2012 riaditeľky centra právnej pomoci, obsahom ktorého je aj bližšie popísanie primeraných okolností žiadanej právnej pomoci, ktoré sa majú zohľadňovať. Súdny judikoval, že pokiaľ žiadateľ žiada o poskytnutie právnej pomoci s plnou úhradou, je namieste takúto žiadosť posudzovať ako žiadosť pre všetky formy právnej pomoci v hmotnej núdzi poskytované centrom právnej pomoci v zmysle zákona, vrátane ustanovenia § 6b. Odporca teda postupoval správne, keď sa zaoberal aj možnosťou priznania právnej pomoci v tejto forme. Podmienkou pre takýto postup je, že žiadateľ spĺňa podmienky podľa § 6 ods. 1 písm. b) a c) zákona, t. j. že nejde o zrejmú bezúspešnosť sporu a hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy. Ovšem to, či tak centrum bude postupovať, závisí od vlastného uváženia, zohľadniac všetky dôvody hodné osobitného zreteľa, najmä či poskytnutie právnej pomoci je primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci.

Odporca odôvodnil, prečo v danom prípade nezvolil postup za aplikácie ustanovenia § 6b ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z. Súd sa so závermi odporcu stotožnil a navyše poznamenáva, že právna úprava len dáva možnosť centru takúto právnú pomoc poskytnúť, nie však povinnosť. Zákon správneho orgánu zveril, aby sám v rámci voľnej úvahy rozhodol o poskytnutí právnej pomoci v tých prípadoch, kde je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci. Odporca posudzuje spravidla rozsah prekročenia podmienky materiálnej núdze, ako aj povahu veci, pre ktorú žiadateľ žiada poskytnúť právnú pomoc. V danom prípade odporca zdôraznil, že príjem žiadateľky mesačne prevyšuje zákonom stanovenú hranicu pre jednu dospelú osobu s jedným nezaopatreným dieťaťom o finančnú čiastku až 402,39 Eur. Správne vyhodnotil odporca aj povahu sporu, keďže sa jedná o spor spotrebiteľskej povahy, kde sa nevyžaduje povinné zastúpenie advokátom. Samotné konanie nevyvoláva komplikované právne otázky, nevyžaduje sa náročnejší proces na preukázanie skutkových okolností a spravidla v obdobných veciach žalovaní nie sú zastúpení advokátom. Navrhovateľka môže účinne prezentovať vlastný postoj v súdnom konaní. Nepriznanie právnej pomoci ešte neznamená neúspech v prípadnom súdnom konaní a rovnako aj naopak priznanie právnej pomoci nezaručuje úspech v súdnom konaní. Nepriznanie právnej pomoci za daných okolností neznamená ani obmedzenie prístupu navrhovateľky k súdu a nemalo by znamenať vážnejšiu ujmu na právach a oprávnených záujmoch navrhovateľky, ktorá môže právne služby využiť prostredníctvom ňou zvoleného advokáta.

Z uvedených dôvodov súd napadnuté rozhodnutie odporcu potvrdil ako vydané v súlade so zákonom podľa § 250q ods. 3 O.s.p.

Navrhovateľke, ktorá v konaní nemala úspech, súd náhradu trov konania nepriznal podľa § 250k ods. 1 a contr. O.s.p. v spojení s § 250 l/ ods. 2 O.s.p.

Zároveň súd zaviazal navrhovateľku zaplatiť súdny poplatok podľa § 2 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení, nakoľko je poplatníkom, keďže podala opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebola úspešná. Zákon o súdnych poplatkoch pre uvedený typ konania neupravuje vecné ani osobné oslobodenie od súdnych poplatkov (§ 4 ods. 1 a § 4 ods. 2). V zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 citovaného zákona je od poplatku oslobodený iba ten účastník,

ktorému bol priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci podľa osobitného predpisu, čo ovšem nie je prípad navrhovateľky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia. Odvolanie sa podáva písomne v dvoch vyhotoveniach cestou krajského súdu na Najvyšší súd SR. Odvolanie je možné podať len z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 O.s.p.. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.